

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. *****, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ася Тр. Ширкова

при участието на секретаря ПЕТЯ СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ася Тр. Ширкова Гражданско дело №
20234430104776 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано въз основа на искова молба от ***** ул. “*****” №29, Булстат *****, срещу Ц. М. Т. от гр. ***** №9 или гр. ***** №2 вх.Б ап.7. Ищецът твърди, че съгласно чл.95 З***** (отм.), ответникът Ц. М. Т. сключил на 17.11.2010г. Договор с рег.№ Д-154/17.11.2020г. с оправомощено от ***** длъжностно лице, като се задължава след успешно завършване на обучението в ***** (А*****) по специалността „П*****“ да служи в ***** за срок не по-малък от 10 години. Твърди, че по силата чл.3 от този договор Т. се задължил при определени обстоятелства, изрично изброени, както в договора, така и в чл.198, ал.1 от З***** (отм.) да възстанови на ***** разходите за издръжка и обучение за периода, в който е бил обучаван. Ищецът сочи, че със Заповед № 8121К-2412/23.10.2014г. на ***** ответникът бил назначен на изпълнителска длъжност „***** в група „*****“ на ***** — ***** . Ищецът твърди, че на тази длъжност ответникът Т. встъпил на 25.11.2014г., видно от подписания от него акт за встъпване в длъжност рег. № 3503 от същата дата. Твърди, че със Заповед №8121К-9479/11.08.2021г. на ***** на Т. било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и било прекратено служебното му правоотношение, считано от 16.08.2021г. - датата на връчване на заповедта. Твърди, че заповедта била обжалвана от ответника пред ***** *****, който с решение № 379/30.06.2021 г. отхвърлил жалбата и оставил в сила Заповедта за прекратяване, а с Решение № 32/06.01.2022г.,

постановено по адм. д. № 8393/21г. ВАС оставил в сила първоинстанционното решение.

Ищецът твърди, че на основание чл.198, ал.3 от З**** (отм.), възпроизведена в чл.174, ал. 4 от З****, държавните служители, чието правоотношение е прекратено на основание чл.226, ал.1, т.8 от З**** - налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ преди да са изслужили срока от 10 години по З****, възстановяват на **** разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани, пропорционално на времето на неизпълнение. Твърди, че тъй като служебното правоотношение на ответника е прекратено преди изтичане на предвидените срокове по З****, респективно по чл.2 от договора, по силата на чл.174, ал.4 от З**** и чл.4 от договора той следва да възстанови на **** направените в негова полза разходи за издръжка и обучение, пропорционално на времето на неизпълнение. Ищецът сочи, че в периода на обучение на ответника от месец октомври 2010г. до месец октомври 2014г. **** е направило разходи за неговата издръжка и обучение общо в размер на 14510,08 лв., от които сумата от 12597,40 лв. получени стипендии и сумата от 1912,68 лв., представляваща средногодишни разходи съгласно нормативите за хуманитарни науки за периода на обучението, като тези разходи са установени в справка-извлечение рег. № 4581р- 11368/01.09.2021г. по описа на А****. Твърди, че за всеки месец от обучението си ответникът получавал стипендия, чийто размер се е определял съобразно Инструкция № 13-2393/22.12.2006г. на ***** (необн.), отменена с Инструкция № 81213-1008/24.08.2015г. за условията, реда за получаване и размера на стипендии на курсантите в **** редовна форма на обучение и за условията и реда за получаване на полагащото им се униформено облекло, обн. ДВ бр. 67/01.09.2015г. Базата за определяне на стипендиите на курсантите е 80% от месечното възнаграждение на държавните служители - стажанти с категория Г в определен процент в зависимост от успеха след приключване на поправителната сесия за всеки семестър поотделно. В изпълнение на тези разпоредби ответникът е получил като стипендия за целия период на обучение сумата от 12 570,40 лв.

Ищецът твърди, че разходите за издръжка и обучение в размер на 1912,68 лв. се определят съгласно разпоредбата на чл.91, ал.2 от Закона за висшето образование (ЗВО) в редакцията към исковия период, като въз основа на диференцирани нормативи за издръжка на обучението по професионални направления за един студент, определени от Министерския съвет и съгласно ПМС № 162/20.06.2001г. (обн. ДВ бр. 59/2001г.) този норматив се определя като произведение от базовия норматив за издръжка на обучението на един студент и определения коефициент за съответното професионално направление. Соци, че на основание чл.2 от посоченото ПМС базовият норматив за издръжка на обучението на един студент в държавни висши училища се определя ежегодно с ПМС за изпълнение на държавния бюджет за съответната година. Съгласно чл.95, ал.3 от ЗВО в редакцията към исковия период размерът на таксите за обучение не може да бъде по-висок от

две трети от нормите, определени по реда на чл.91, ал.2, т.1 от закона. В тази връзка твърди, че конкретните размери на издръжката за обучението на ответника са изчислени въз основа на посочените актове, а именно м. 10.2010г.-м. 10.2011г.-478,17лв.; м. 10.2011г.-м. 10.2012г.-478,17лв.; м. 10.2012г.-м. 07.2013г.-478,17 лв.; м. 03.2013г. - м. 10.2014г.-479,17 лв.

Ищецът твърди, че РД**** ***** е изготвила справка рег. № 347р-2701/16.09.2021г., от която е видно, че Т. дължи сумата от 5219,60 лв. пропорционално на времето на неизпълнение на договора да служи 10 години в ****, като е посочено че ответникът е следвало да служи още 43 месеца и 5 дни. Ищецът сочи, че съгласно чл.240 З**** при прекратяване на служебното правоотношение по искане на държавния служител или при негово виновно поведение, каквото е установено в конкретния случай, когато не е възстановил разходите по чл.174, ал.3 и 4 от З****, неиздължената сума се удържа от обезщетението и другите вземания, които има право да получи. Навежда доводи, че към момента на прекратяване на служебното правоотношение на Т. са дължими сумите от 666,64 лв., представляваща левовата равностойност на униформеното облекло за 2020г. и за 2021г., както и 211,61 лв. - обезщетение за 3 дни неизползван отпуск за 2020г. Твърди, че тези суми на основание чл.240 от З**** са прихванати от дължимата сума от 5219,60 лв.. видно от протоколи рег. № 947р-2704/16.09.2021г. и рег. № 947р-3621/06.12.2021г. по описа на РД**** *****. Ищецът твърди, че на основание чл.198, ал.3 от З**** (отм.), действащ към момента на сключване на договора между **** и Ц. Т. (възпроизведен в чл.174, ал.4 от З**** от сега действащия З****), за **** възниква правото да иска от ответника възстановяването на сумата от 4341,35 лв. (четири хиляди триста четиридесет и един лева и тридесет и пет стотинки), представляваща направените за него разходи за издръжка и обучение в периода от месец октомври 2010г. до месец октомври 2014г. включително, пропорционално на времето на неизпълнение на договора от 43 месеца и 5 дни. В заключение моли съда да постанови решение, с което на основание чл.198, ал.3 от З**** (отм.), действащ към момента на сключване на договора между **** и Ц. М. Т. (възпроизведен в чл.174, ал.4 от З**** от сега действащия З****), да осъди ответника да заплати на **** сумата от 4341,35 лв. (четири хиляди триста четиридесет и един лева и тридесет и Пет стотинки), както и законната лихва за забава върху тази сума, считано от момента на завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане.

Ответникът оспорва предявения иск Прави искане за спиране на производството по делото, тъй като с постановен съдебен акт на ОС *****, а именно присъда по НОХД № 385/2021г. е оправдан по повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.301 ал.1 предл.1 и 2 НК. В съдебно заседание сочи, че към датата на подписване на процесния договор – 02.08.2010г. деканът на факултета **** не е имал представителна власт да сключи този договор и е упълномощен няколко месеца по-късно, поради което ищецът не може да черпи права от него.

По делото в последно съдебно заседание ищецът е представил писмени бележки, в които поддържа доводите в исковата молба, включително поддържа претенцията по размер и представя писмени бележки.

В срок ответникът е представил писмени бележки, в които поддържа доводите си, че към момента на подписване на договора между страните, **** не е имал представителна власт да представлява ищеца.

Съдът като прецени събраните до делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна :

Не е спорно и се установява от представения на лист 8 договор, че между ****, представлявано от ***, чрез **** и ответника курсант Ц. М. Т., по силата на който ***** се задължава да обучава ответника, като му осигури висококвалифицирана подготовка за получаване на висше образование по специалността „П****, с квалификационна степен „бакалавър“. Със същия договор ответникът се задължава след успешно завършване на обучението в А****, на основание чл.195 З**** да служи в системата на **** за срок от десет години.

Установява се от приложеното на лист 10 писмено доказателство, че със Заповед № 8121К-2412 / 28.10.2014г. на министъра на ****, курсантът Ц. М. Т. е назначен на изпълнителска длъжност в **** с образователна квалификационна степен „Бакалавър“ в ***** ****.

Видно от Акт №3503/05.11.2014г. Ц. М. Т., е встъпил в **** VI степен в Група „*****“ на ***** към ***** при ***** – ****, считано от 03.11.2014г.

Установява се от представената Заповед № 8121К-9479/11.08.2021г. на ****, че на основание чл.204 т.1, чл.197 ал.1 т.6 и чл.226 ал.1 т.8 З****, за нарушение на чл.194 ал.2 т.2 З**** – неизпълнение на служебно задължение и на чл.194 ал.2 т.4 З**** – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на служителите на ****, било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и съгласно чл. 203 ал.1 т.7 и т.13 З**** и било прекратено служебното правоотношение с Ц. М. Т., заемащ длъжност инспектор в ***** – ***** към ****.

От представен на лист 15 от делото Акт за сдаване на длъжност, се установява, че съгласно посочената заповед за прекратяване на служебното правоотношение в **** на държавен служител, считано от 16.08.2021г. ответникът е сдал длъжността Инспектор V степен в група „*****“ на Районна служба „*****“ към Регионална дирекция „*****“ при **** дирекция „*****“ ****.

Не е спорно между страните, че с Решение №116/1703.2022г. постановено по адм.дело №705/2021г. по описа на АС ****, **била отхвърлена** жалбата на Ц. М. Т. срещу Заповед № 8121К-9479/11.08.2021г. на ****, с която на жалбоподателя, заемащ длъжност инспектор в ***** – ***** към **** на основание чл.204 т.1, чл.197 ал.1 т.6 и чл.226 ал.1 т.8 З**** за нарушение на чл.194 ал.2 т.2 и т.4 З**** било наложено дисциплинарно

наказание „уволнение“ съгласно чл.203 ал.1 т.7 и т.13 З**** и прекратено служебното правоотношение.

Не е спорно между страните, че с Решение № 9620/31.10.2022г. по административно дело №4728/2022г. по описа на Върховен административен съд, пето отделение, било постановено решение, с което е оставено в сила Решение №116/1703.2022г. постановено по адм.дело №705/2021г. по описа на АС *****.

При така изложеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна :

По отношение доводите на процесуалния представител на ответника за липса на представителна власт на **** да представлява ****: В представения по делото Договор № Д-154/17.11.2010г. е посочено, че **** е оправомощен да представлява **** с МЗ №I з– 2611/05.11.2010г. Видно е, че в договора е отбелязано, че е сключен на 02.08.2010г., т.е. преди датата на Заповедта за оправомощаване на длъжностно лице от ****. С оглед представения договор и посочените в него две различни дати, съдът приема, че договорът е сключен на 17.11.2010г. В договора е поставена дата 02.08.2010г, на която дата съдът приема, че ответникът е подписал договора. От страна на ищеца, договорът е подписан на 17.11.2010г., когато е изведен с дата и номер. Договорът е сключва при съвпадането на две насрещни волеизявления. Именно на 17.11.2010г. е било налице това съвпадане, която дата е след датата на издаване на заповедта за оправомощаване с Рег. № Из-2611 / 05.11.2010г. на **** на ****. С оглед изложеното, съдът приема, че договорът между страните е сключен на 17.11.2010г., когато е налице съвпадането на двете насрещни волеизявления и са налице подписи и на двете страни по служебното правоотношение.

Съгласно чл.3 от договора, ако курсантът бъде отстранен по дисциплинарен ред, се задължава да възстанови на **** разходите за издръжка и обучение за периода, в който е бил обучаван. Съгласно т.4, разходите за обучение курсантът е длъжен да възстанови и когато служебното му правоотношение бъде прекратено по дисциплинарен ред, преди да е изслужил срока от десет години. С оглед безспорно установеното, че служебното правоотношение между страните е прекратено с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл.204 т.1, чл.197 ал.1 т.6 и чл.226 ал.1 т.8 З**** за нарушение на чл.194 ал.2 т.2 и т.4 З**** с влязлата в сила заповед преди изтичане на десетгодишния срок, то искът се явява доказан по основание.

Съдът не споделя доводите на ответника, че с оглед оправдателната присъда дисциплинарното наказание ще бъде отменено, а това би довело до неоснователност на претенцията. Съгласно чл.194, ал.3 от З**** дисциплинарната отговорност се носи отделно от наказателната отговорност. С оглед наличието на достатъчно приобщени доказателства, по делото е направен извод, че ответникът Ц. Т. е допуснал нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на задълженията по осъществяване на противопожарен контрол при строителството на обект и е стигнал до извод за допуснато нарушение на чл.194, ал.2, т.2 от З****. Съдът

разгледал жалбата е стигнал до извод, че с поведението си, с което се накърнява престижа на институцията, която представлява, Т. е уронил престижа на службата, което представлява и нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от З****. За тези нарушения се предвижда уволнение на основание чл.203, ал.1, т.7 и т.13 от З****, защото същите са несъвместими с етичните норми за поведение на служителите в **** и са уронващи престижа на службата. Поведението на лицето е станало известно и на други служители, така и на лица извън системата на **** и обосновава действия, уронващи престижа на службата, както е прието в мотивите на Решение №9620/31.10.2022г. по АД № 4728/2022г. по описа на ВАС. Посочените в заповедта като нарушени разпоредби на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ****, установяват изискване за спазване на принципи на законност на действията, опазване доброто име на институцията, забрана за злоупотреба със служебно положение. В случая служителят е дисциплинарно наказан с най-тежкото наказание за това, че обективизираните от него действия съставляват нарушения на конкретни служебни задължения и признати от закона етични норми, регулиращи поведението на служителите в ****. Това води до извод, че наличието на влязла в сила оправдателна присъда по НОХД № 385/2021г. по описа на ОС ***** не води до незаконосъобразност на уволнението, а от там и до неоснователност на предявените по настоящето производство претенции.

По отношение размера на предявения иск, съдът назначи по делото съдебно-икономическа експертиза, заключението на която е прието. В заключението се посочва, че в периода на обучение от месец октомври 2010г. до месец октомври 2014г., ищецът е извършил разходи за издръжка и обучение в размер на 14510,08 лева, от която начислени и изплатени суми по дебитна карта на ответника стипендии в общ размер на 12597,40 лева. В заключението е посочено, че стипендиите се получават всеки месец, като размерът им е определян съобразно Инstrukция №Ip- 2392/22.12.2006г., отменена с Инstrukция №8121з-1008/24.08.2015г. Сочи се в заключението, че база за стипендиите на курсанти е 80% от месечното възнаграждение на държавните служители – стажанти с категория Г в определен процент в зависимост от успеха след приключване на сесиите и семестрите. Разходите за издръжка за обучение, вещото лице сочи, че са размер на 1912,68 лева и са изчислени въз основа на диференцирани нормативи за издръжка на обучението по професионални направления за един студент, определени от МС.

Съгласно заключението, получените стипендии са в размер на 12597,40 лева, а поучените разходи за издръжка са в размер на 1912,68 лева, общо 14510,08 лева. Срокът на договора е 3600 дни, като стойността на ден е 4,030577778 лева. За периода 16.08.2021г. – 03.10.2024г. непрослужени са 1129 дни на база 360 дни годишно, като стойността възлиза в размер на 4550,52 лева. На ищеца е удържана сума за униформено облекло за 2020г. и 2021г. в размер на 666,64 лева, както и за неизползван платен годишен отпуск

на стойност 211,61 лева. След приспадане на удържаната сума за работно облекло и обезщетение за неизползван отпуск, остава дължима разлика в размер на 3672,27 лева. До тази сума съдът счита, че е основателен предявения иск, като за разликата до 4341,35 лева искът се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

Разноските на ищеца за юрк. възнаграждение съдът счита, че са в размер на 100, с оглед фактическата и правна сложност на делото и разглеждането му в едно съдебно заседание. Общо разноските на ищеца са в размер на 450 лева, от които 100 лв юрк.възнаграждение и 350 лева за назначена експертиза. Разноските на ответника са в размер на 800 лева адвокатско възнаграждение.

Съобразно уважената и отхвърлена част на иска, разноските на ищеца са в размер на 380,64 лева, а на ответника – в размер на 123,29 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ц. М. Т. от гр.***** №9 да заплати на ***** ул.“*****“ №29, Булстат ***** на основание чл.198, ал.3, вр. ал.1 З**** (отм.) сумата 3672,27 лв. – подлежаща на възстановяване стойност на разходи за издръжка и обучение в ***** през периода 16.08.2021г. – 03.10.2024г., пропорционално на времето от неизпълнението, ведно със законна лихва, считано от 21.08.2023г. до окончателното изплащане, като за разликата до 4341,35 лева **ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Ц. М. Т. от гр.***** №9 да заплати на ***** ул.“*****“ №29, Булстат ***** разноски в размер на 380,64 лева.

ОСЪЖДА ***** ул.“*****“ №29, Булстат ***** да заплати на Ц. М. Т. от гр.***** №9 разноски в размер на 123,29 лева.

Съдия при Районен съд – *****: _____